

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Györki Mónika ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Réviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a Strasser Józsa Vető Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Strasser Tibor ügyvéd által képviselt a felperes oldalán beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. november 4. napján kelt 20.K.30.087/2008/12. számú ítélete ellen a felperes 13. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az Rttv. 15. § (1) bekezdésére vonatkozó részében helybenhagyja, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a felperest, és a felperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessenek meg külön-külön az alperesnek 15.000-15.000 (tizenötezer-tizenötezer) forint első-másodfokú részperköltséget.

Ezt meghaladóan a peres felek és a felperesi beavatkozó másodfokú perköltségét egyenként 10.000-10.000-10.000 (tízezer-tízezer-tízezer) forintban állapítja meg.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

1.) A felperes 2007. augusztus 16-án, 18-án, 21-én és 22-én 19 óra 30 perckor közzétett ... című hírműsort közvetlenül megelőzően a ... reklámbejátszását sugározta. A ... feliratot követően a reklám szignáljában egy kisebb méretű földgömb kék színben jelent meg. A reklámot közvetlenül követően a ... akusztikailag hasonló szignálja indult, amely alatt a hírolvasó és a dátum volt látható, majd a 19 óra 30 perces óraütéseket követően kék és szürke színben forgó földgömbbel a ... szignálja következett. A két műsorszám közötti jól felismerhető elkülönítés nem valósult meg.

2.) A felperes 2007. augusztus 16-án és 21-én ... címmel sugárzott műsorszámot, melynek elején és végén támogatókat tüntetett fel.

Az alperes 2007. november 7-én kelt 2522/2007. (XI.7.) számú határozatában az 1.) pont alatti műsorszolgáltatással kapcsolatban megállapította, hogy a felperes a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (továbbiakban: Rttv.) 15. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést négy alkalommal megsértette és a 112. § (1) bekezdés a) pontja alapján felhívta a felperest a sérelmezett magatartás megszüntetésére. A 2.) pont szerinti műsorszámról megállapította, hogy az nem sporteseményt közvetített, ezért a felperes az Rttv. 25. §-ban foglalt rendelkezést két alkalommal megsértette, így az Rttv. 112. § (1) bekezdés e) pontja és a 135. §-a alapján kötelezte 1.000.000 forint bírság megfizetésére.

A felperesnek elsődlegesen az alperes határozatának hatályon kívül helyezésére és annak megállapítására irányuló, hogy a felperes nem követte el a terhére rótt jogsértéseket, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a bírság összegének mérséklését, vagy elengedését, valamint az alperes perköltségben marasztalását kérő keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Az Rttv. 15. §-ának megsértése kapcsán (1. pont) mindenben egyetértve az alperesi megállapításokkal, hangsúlyozta, hogy a ... megelőző reklám mind színvilágában, mind zenéjében a hírműsor szignáljára emlékeztetett. Az elválasztás és a felismerhető különbségek azonban nem tették jól elkülöníthetővé a két műsorszámot.

Az Rttv. 25. §-ban foglaltak megsértését (2. pont) illetően azt állapította meg, hogy a felperes a bírósági eljárás során sikerrel bizonyította, hogy a sportbemutatókat nem ő maga szervezte és nem is ő szerveztette. Ezt a megállapítását ... tanú tárgyaláson tett vallomására, valamint a tanú által az iratokhoz csatolt ... Kft. és a ... Kft. közötti együttműködési megállapodásra alapította. Részletesen ismertette a tanú által előadottakat, azokat teljes mértékben elfogadta. Megállapította ugyanakkor, hogy helyes volt az az alperesi hivatkozás, hogy a felperes a sporteseményről csak tájékoztató jellegű összefoglalót rögzített és sugárzott, a műsor tartalmából következően nem minősül sporteseménynek, ezért az Rttv. 25. § alapján nem támogatható. Megfelelőnek minősítette az alperesnek a bírságösszegezésének megállapítására vonatkozó indokait is.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatala, valamint perköltség iránt a felperes élt fellebbezéssel. Az 1.) pontban terhére róttak következtében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében ugyan rögzítette, hogy megvalósult a műsorelemek jól felismerhető elkülönítése, ennek ellenére elfogadta az alperes megalapozatlan következtetését a jogsértésre, amit sem jogi, sem ténybeli indokokkal nem támasztott alá. Megítélése szerint az alperes hatásköre nem terjed ki az arculati elemek szín- és hangzásvilágának elemzésére, az azok között lévő művészi összefüggések kifogásolására, mert ezt csak szakértő bevonásával állapíthatta volna meg.

Előadta, hogy az az Rttv. 25. § rendelkezéseit (2. pont) maradéktalanul betartva járt el a műsorszámok sugárzása során, jogszabálysértést nem követett el, az elsőfokú bíróság ítélete ténybeli szempontból téves, jogi szempontból megalapozatlan. A bíróság összegének mérséklését arra hivatkozással kérte, hogy a vizsgált műsorszámokat kifejezetten a közszolgálati kötelezettségeit és feladatvállalásait teljesítve sugározta, arról bevétele nem származott. Az alperesi határozatban felsorolt korábbi, a vele szemben bíróságot kiszabó határozatok jogalapjukat és tényállásukat tekintve sem állnak összefüggésben a perbeli határozatban vizsgált műsorszámokkal, így azok nem indokolhatják a bíróság mértékét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását és perköltséget kért. Határozatban foglalt érvei változatlan fenntartásával azt emelte ki, hogy az Rttv. 25. §-a szerinti jogsértés (2. pont) megállapításakor az volt az eldöntendő kérdés, hogy sportesemény közvetítés valósult-e meg. Érvelése szerint a műsorszámok nem sporteseményt közvetítettek, hanem egy-egy sportágat mutattak be, a meghívott vendégek az adott sportágról beszéltek és illusztrációként voltak olyan bejátszások, amelyekből a nézők képet kaphattak az adott sportágról.

A felperesi beavatkozó fellebbezésre tett észrevételében a felperes fellebbezésével egyetértve hangsúlyozta, hogy a vizsgált műsorszámokat (2. pont) tőlük függetlenül szervezett sportrendezvényeken vették fel.

A felperesnek az Rttv. 15. § (1) bekezdésében foglalt jogsértésre vonatkozó fellebbezése alaptalan. Az Rttv. 25. §-ára vonatkozó jogsértésről hozott ítéleti döntés érdemi felülbírálatára nem volt lehetőség.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az alperesi határozat Rttv. 15. § (1) bekezdése szerinti jogsértést megállapító részével kapcsolatos ténymegállapításait és az annak alapján levont jogi következtetését osztotta.

A vizsgált műsorszámok megtekintése alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Rttv. 15. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi követelmény nem teljesült. A ... közvetlenül megelőző reklám képi megjelenítése (földgömb, kék szín) és a ... kezdő szignálja (földgömb, kék és szürke szín) közötti elkülönítés nem jól felismerhető. Azok képi és akusztikai megjelenítése ugyan nem volt azonos, a törvényi követelmények azonban maradéktalanul nem teljesültek. A

reklám kék, a ... kék illetve szürke színelemei színvilágukban és a reklám záró, illetve a ... kezdő zenei szignálja hangzásában meglehetősen hasonlóak voltak.

A közzétételre vonatkozó előírások azt a célt szolgálják, hogy a nézők, hallgatók pontos ismerethez jussanak arról, hogy éppen mit látnak, hallanak az általuk kiválasztott műsorszolgáltató sugárzásában. Így a jól felismerhetőség törvényi feltételének teljesítése nem szakkérdés, annak vizsgálatát az eljáró közigazgatási hatóság és a bíróság szakértő bevonása nélkül végzi el. Mind az alperes, mind a perben eljáró bíróságok ezért a műsorszámok megtekintése alapján a jogsértést meg tudták ítélni.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében ebben a részében helybenhagyta.

A felperest és a felperesi beavatkozót a Pp. 78. § (1); (2) bekezdése és a 79. § (1) és 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a másodfokú perköltség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla 2.) pont alatti jogsértésről hozott első fokú ítélet felülvizsgálata során az alábbiakat állapította meg:

Az ítéleti tényállás nem azonosítható az alperes határozati megállapításainak ismertetésével, illetve a pertörténettel. Az ítéletnek a bíróság által megállapított tényeket kell tartalmaznia, amit a bizonyítékok tükrében - azok egyenkénti és összességében való értékelése után - fogad el. A per iratai között fellelhető egy darab videokazetta az Rttv. 15. § (1) bekezdésének sérelmét igazoló, a ... megelőző reklám négyszeri felvételét tartalmazta. Nem állt rendelkezésre a bírósági eljárásban olyan bizonyítási eszköz, amely az Rttv. 25. §-t sértő, a ... című, az alperes által vizsgált két műsorszámot tartalmazta, azok jellemzőit megismerhetővé tette volna.

E műsorszámok megtekintése a perben elengedhetetlen volt, hiszen az jelenthette volna a kontrollját mindazon hivatkozásoknak, amelyet az alperes a határozati tényállás megállapítása során figyelembe vett, és amelyre döntését alapította. Ebből lehetett volna következtetni mindazon állítások elfogadhatóságára is, amelyet a felperes az alperesi megállapításokat vitatva annak ellenében előadott, és végeredményben ez képezhette volna mindazon ténymegállapítások alapját is, amelyet a bíróság az eljárása során tett.

A per tárgya a műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat jogszerűségének megítélése volt, abban kellett döntenie, hogy az alperes helyesen ítélte-e meg az adott műsorszámokat abból a szempontból, hogy azok a közszolgálati műsorszolgáltatásban támogatható műsorszámok körébe tartoznak-e. Figyelemmel arra, hogy a felperes kereseti kérelmében cáfolta az alperesi érveket, nem lett volna mellőzhető a műsorszám képi anyagának beszerzése és annak megtekintése, ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta.

A Pp. 117. § (1) bekezdése értelmében a jegyzőkönyvben röviden le kell írni az eljárás menetét és az annak során történeteket, mégpedig úgy, hogy a jegyzőkönyv alapján azt is meg lehessen állapítani, vajon az eljárás a törvényben meghatározott alaki követelményeknek megfelelt-e. A 117. § (2) bekezdése azokat az eljárási cselekményeket sorolja fel, amelyeket különösen fel kell tüntetni a jegyzőkönyvben, ezek között a c) pontban szerepel más mellett a tanúk vallomása is.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egy olyan tanú vallomására alapította, akinek a vallomását a peres anyag részévé nem tette. A perben két tárgyalást tartott, azokra tanúkat nem idézett, ezért meg sem hallgathatott. Nem állt a másodfokú bíróság rendelkezésére arra nézve sem adat, hogy a felperes vagy a felperesi beavatkozó tanúkenti meghallgatás céljából előállította volna az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt ..., vagy nyilatkozatát írásban becsatolta volna. Az elsőfokú bíróság megállapításait a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá, így az arra alapított jogi következtetések sem lehetnek megalapozottak. A másodfokú eljárás kereteit a szükséges bizonyítás jóval meghaladja, a peres felek jogorvoslati joghoz fűződő alapvető érdekét sértené, ha a Fővárosi Ítéltábla rögzítené először az Rttv. 25. § rendelkezését sértő műsorszám anyagának beszerzését követően a perben az ítéleti tényállást, rendelne el további bizonyítást, és végezné el a bizonyítékok megfelelő mérlegelését és vonna le azokból jogi következtetést.

A másodfokú bíróság ezért a Pp. 252. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét az Rttv. 15. § (1) bekezdésére vonatkozó részét meghaladóan hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a 2.) pontra nézve kell a tényállást a kifogásolt műsorszámok ismeretében megállapítania, ehhez az azokat tartalmazó videokazettát be kell szereznie. Amennyiben az elsőfokú bíróság tanúbizonyítást vesz fel, vagyis ... tanúvallomását szükségesnek tartja, úgy azt a peres iratok részévé kell tenni, akár úgy, hogy az egyéb perben meghallgatott tanú jelen eljárásra releváns vallomásáról felvett jegyzőkönyvet az iratokhoz csatolja. Ezt követően lesz abban a helyzetben, hogy a tényállást megállapítsa és kialakítsa. A bíróságot az alperes az Rttv. 25. §-ának sérelme miatt alkalmazta, így a másodfokú bíróság ennek jogszerűségét sem vizsgálhatta, a megismételt eljárásban a jogsértés megállapításának függvényében kell arról ismételtén dönteni.

A másodfokú bíróság a peres felek perköltségét e részben a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell határoznia.

Budapest, 2009. szeptember 2. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül:
tisztviselő